

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 20 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 8) w § 44 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 44 dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1, a po wyrazach „31 marca 2001 r.” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2.”;

2) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Taryfy, o których mowa w ust. 1, stosuje się do czasu ustalenia nowych taryf w trybie określonym w art. 47 ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 sierpnia 2001 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 marca 2001 r.

Minister Gospodarki: w z. *B. Błaszczyk*

372

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 5 kwietnia 2001 r.

w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

Na podstawie art. 6 oraz w związku z art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz szczegółowe warunki wypłacania należności żołnierzom odbywającym podróże służbowe oraz przeniesionym na inne miejsce służbowe.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) jednostka wojskowa — również komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostkę organizacyjną podporządkowaną Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną albo podporządkowaną tej jednostce organizacyjnej inną jednostkę organizacyjną oraz przedsiębiorstwo państwowe, dla którego Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim,
- 2) dowódca jednostki wojskowej — również szefa, dyrektora, kierownika albo komendanta jednostki wojskowej, rektora wyższej szkoły wojskowej oraz prezesa sądu wojskowego i szefa jednostki organizacyjnej prokuratury wojskowej,
- 3) krajowa podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz pełni służbę wojskową, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego,
- 4) zagraniczna podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza czynności służbowych poza granicami państwa w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbo-

wej, wydanym przez przełożonego określonego w odrębnych przepisach wojskowych,

- 5) przeniesienie służbowe — wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której pełni on zawodową służbę wojskową, zwane dalej „nowym miejscem pełnienia służby”,
- 6) miejscowość pobliska — miejscowość, o której mowa w art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 506 i Nr 106, poz. 678, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 86, poz. 964 i Nr 93, poz. 1063, z 2000 r. Nr 6, poz. 70 i Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 24), zwanej dalej „ustawą”.

Rozdział 2

Krajowe podróże służbowe

§ 3. 1. Polecenie odbycia krajowej podróży służbowej wydaje:

- 1) dowódca jednostki wojskowej lub upoważniony przez niego dowódca wydzielonego pododdziału — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej lub wydzielonym pododdziale, z wyjątkiem tego dowódcy i jego zastępcy,
- 2) bezpośredni przełożony dowódcy, o którym mowa w pkt 1 — w stosunku do dowódcy i jego zastępcy.

2. W przypadku żołnierza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby dowódca, o którym mowa w ust. 1, może uznać, dla celów rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) żołnierz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

3. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

§ 4. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej żołnierzowi, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, przysługują:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów:
  - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
  - b) noclegów lub ryczałt za nocleg,
  - c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują żołnierzowi odbywającemu podróż służbową w składzie załogi jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce — za czas wykonywania przez niego zadań służbowych w morzu i w portach.

3. Żołnierzowi, którego zwykłe obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a).

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
  - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
  - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
  - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
  - a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
  - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) w szczególności za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub na leżeniu w zakładzie leczniczym,
- 2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów żołnierz z tytułu odbywania podróży służbowej otrzymał bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

4. Przepisów ust. 2 i ust. 3 pkt 2 nie stosuje się do żołnierza zawodowego odbywającego podróż służbową:

- 1) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach lub szkoleniach zorganizowanych oddziałów lub pododdziałów wojskowych,
- 2) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 4, przysługuje za czas podróży służbowej odbywanej w celu określonym:

- 1) w pkt 1 — 125%,
- 2) w pkt 2 — 100%

— diety za każdą pełną dobę wykonywania zadań poza stałym miejscem pełnienia służby lub miejscem zamieszkania.

§ 6. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej określa w poleceniu wyjazdu służbowego dowódca, o którym mowa w § 3 ust. 1, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia sprawy.

2. Przejazd środkami transportu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” na obszarze kraju każdym rodzajem pociągu odbywa:

- 1) generał (admirał), oficer starszy albo inny oficer zajmujący stanowisko służbowe przewidziane w etacie dla oficera starszego — w klasie pierwszej,
- 2) inny żołnierz — w klasie drugiej, przy czym w uzasadnionych przypadkach dowódca może zezwolić na przejazd w klasie pierwszej.

3. Żołnierz, który w czasie podróży służbowej na obszarze kraju towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na zaproszenie organów państwowych lub wojskowych, niezależnie od przysługujących mu uprawnień, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu oraz tym samym jego rodzajem i w tej samej klasie, którym podróżują ci przedstawiciele.

4. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 7. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Zwrotu kosztów przejazdu wagonem sypialnym, z miejscami do leżenia lub opłat dodatkowych za przejazd oraz przelotu samolotem dokonuje się żołnierzowi w wysokości udokumentowanej biletami.

3. Żołnierzowi odbywającemu, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 4, przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, określonych na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobo-

wych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 8. 1. Żołnierzowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od wykonywania czynności służbowych tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy żołnierza zawodowego odbywającego krajową podróż służbową trwającą dłużej niż 10 dni.

2. W przypadku zbiegu uprawnień do przejazdu, o którym mowa w ust. 1, i realizowanego na podstawie odrębnych przepisów przejazdu na koszt wojska, żołnierzowi przysługuje tylko jeden przejazd.

§ 9. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli żołnierz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 4, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 10. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości potwierdzonej rachunkiem.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku za pobyt w kwaterze prywatnej lub w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin przypadających w porze nocnej między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje żołnierzowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały,
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby lub miejscowości zamieszkania albo zameldowania na pobyt stały,
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług zakładów hotelarskich,
- 4) w przypadkach określonych w § 5 ust. 4.

§ 11. 1. Żołnierzowi odbywającemu krajową podróż służbową, na jego wniosek, dowódca, który zarządził odbycie tej podróży, przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży.

2. Wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje się na podstawie rachunku kosztów podróży sporządzonego przez żołnierza.

3. Fakt zapewnienia żołnierzowi będącemu w krajowej podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia odnotowuje w skierowaniu dowódca jednostki wojskowej realizujący te świadczenia.

4. Diety, o których mowa w § 5 ust. 5, wypłaca się do 10 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, na podstawie zatwierdzonego przez dowódcę wykazu liczby dni, w których wykonywane były zadania uprawniające do tej należności.

Rozdział 3

Zagraniczne podróże służbowe

§ 12. 1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju,
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju,
- 3) morskiej — od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do portu polskiego.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługuje należności, o których mowa w § 4—11.

3. Należności pieniężne przysługujące żołnierzom skierowanym na szkolenie i ćwiczenia wojskowe oraz uczestniczącym w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych lub antyterrorystycznych oraz przedsiębiorstwach reprezentacyjnych poza granicami kraju określają odrębne przepisy.

§ 13. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg,
- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej.

§ 14. 1. Dieta, o której mowa w § 13 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
  - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
  - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
  - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,

- 2) dłużej niż dobę:
- a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
  - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.
3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:
- 1) śniadanie — 15% diety,
  - 2) obiad — 30% diety,
  - 3) kolacja — 30% diety.
4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą żołnierzowi przysługuje 25% kwoty diety.

§ 15. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu oraz gdy żołnierzowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 16. Wysokość diet, o których mowa w § 14, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 15, określają przepisy w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydane na podstawie Kodeksu pracy.

§ 17. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7.

§ 18. 1. Żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której żołnierz korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 19. Sumę należności pieniężnych przysługujących żołnierzowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 20. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest pań-

stwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 21. 1. W razie choroby żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych, zakupu okularów.

3. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych pozostających w dyspozycji przełożonego, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

4. W razie zgonu żołnierza za granicą koszty transportu zwłok do kraju pokrywa się ze środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 22. 1. Żołnierz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za zgodą żołnierza zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, żołnierz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonany wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2, realizuje przełożony, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

Rozdział 4

Należności za przeniesienia służbowe

§ 23. Z tytułu przeniesienia służbowego żołnierzowi zawodowemu przysługują:

- 1) diety dla niego i członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2 ustawy, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania,
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1,
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia,
- 4) zasiłek osiedleniowy,
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 24. 1. Wysokość należności, o których mowa w § 23 pkt 1 i 2, ustala się według stawek i cen biletów

obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby. Przepisy § 5 ust. 1 i 2, § 6 ust. 2 i § 7 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Ryczałt, o którym mowa w § 23 pkt 2, ustala się z uwzględnieniem ceny biletu za przejazd pociągiem pospiesznym. W przypadku gdy na danej trasie brak jest połączeń kolejowych, cenę biletu ustala się na podstawie tabeli przewoźnika i najkrótszej odległości drogowej pomiędzy dotychczasowym i nowym miejscem zamieszkania osób, o których mowa w § 23 pkt 1.

§ 25. 1. Żołnierzowi zawodowemu przeniesionemu służbowo do pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, należne żołnierzowi na stanowisku służbowym w nowym miejscu pełnienia służby, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Dla celów obliczenia ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku żołnierzy objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym kwotę uposażenia pomniejsza się o składkę na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne i rentowe, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów ryczałt nie stanowi podstawy wymiaru tych składek.

§ 26. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 300% uposażenia — jeżeli żołnierz przesiedlił się z członkami rodziny,
- 2) 100% uposażenia — jeżeli żołnierz jest samotny.

2. Żołnierzowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na warunkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, przysługuje zasiłek osiedleniowy odpowiednio w wysokości 250% lub 50% uposażenia.

3. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1 i 2, oblicza się, przyjmując uposażenie przysługujące żołnierzowi w dniu jego przesiedlenia się na pobyt stały. Przepis § 25 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 23 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 28. 1. W razie zbiegu uprawnień obojga małżonków będących żołnierzami zawodowymi do należności, o których mowa w § 23, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

2. Organ finansowy jednostki wojskowej wypłacający należności, o których mowa w ust. 1, jednemu

z małżonków zawiadamia o dokonanej wypłacie jednostkę wojskową, w której pełni służbę drugi małżonek.

§ 29. Należność, o której mowa w § 25, nie przysługuje w razie przeniesienia służbowego żołnierza zawodowego do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub jego małżonek nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 30. 1. Należności, o których mowa w § 24—27, wypłaca się po objęciu przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby, na jego pisemny wniosek.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 26 i 27, żołnierz przedstawia dokument potwierdzający fakt jego zameldowania na pobyt stały w nowym miejscu zamieszkania, a w razie przesiedlenia się z członkami rodziny — również dokument potwierdzający zameldowanie się członków rodziny, o których mowa w art. 26 ust. 2 ustawy.

3. Na równi z zameldowaniem na pobyt stały, dla celów udokumentowania uprawnień do zasiłku osiedleniowego, uznaje się również zameldowanie na pobyt czasowy powyżej dwóch miesięcy, jeżeli:

- 1) żołnierz w poprzednim miejscu zamieszkania przekazał do dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkańcowej dotychczas użytkowaną kwaterę albo
- 2) uzyskał decyzję o przydzieleniu kwatery zastępczej, w przypadku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy.

§ 31. Przepisy § 23—30 stosuje się odpowiednio do żołnierza zawodowego, który przesiedlił się do innej miejscowości w związku:

- 1) ze zmianą stałego miejsca stacjonowania jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału,
- 2) z otrzymaniem decyzji o przydziale pierwszej osobnej kwatery stałej lub innego samodzielnego lokalu mieszkalnego po powołaniu go do służby stałej.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 32. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych podporządkowanych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

§ 33. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do należności żołnierzy, którzy odbyli podróż służbową, zostali przeniesieni służbowo lub przesiedlili się po dniu 1 lipca 2000 r.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Komorowski*